

DOCUMENT MARC

▶ UN NOU COMENÇAMENT.
LA LEGISLATURA DE LA REPRESA

PUIGDEMONT
× CATALUNYA

junts+

UN NOU COMENÇAMENT. LA LEGISLATURA DE LA REPRESA.

Catalunya és una de les nacions sense estat més antigues de la Unió Europea. Una nació que ha viscut moments complexos i plens de dificultats, però que sempre s'ha aixecat gràcies a la força i empenta de la seva gent, de la seva societat civil, de les seves entitats, de tothom que l'ha fet créixer. Després de cada moment de crisi, hem tingut un endemà de represa, d'anar per feina i recuperar-nos.

I avui Catalunya viu una nova crisi. Som enmig d'una tempesta perfecta que afecta les nostres capacitats com a país, i el nostre benestar com a societat. I, si no actuem ràpid i de forma decidida, posarà en perill el futur.

Però quines són les causes d'aquesta tempesta perfecta?

En primer lloc, els grans reptes a què ens enfrontem i on Catalunya ha de tenir un paper protagonista, participant activament en els grans debats de la nostra civilització, com són la crisi climàtica, el repte demogràfic, la digitalització; la transformació del treball; l'actualització del model d'estat del benestar, la reducció de les desigualtats, la governança horitzontal o el perill dels populismes.

En segon lloc, el nou escenari mundial, amb tot un seguit de crisis que ens han afectat de ple: la Covid, la crisi climàtica, l'abastiment d'energia, l'accés al mercat mundial, i la invasió d'Ucraïna i el conflicte a l'Orient Mitjà, són algunes de les més destacades. Necessitem totes les capacitats i totes les competències de les que gaudeixen les nacions capdavanteres per fer-hi front.

En tercer lloc, el maltractament continu de tots els governs de l'Estat vers Catalunya. Quan es tracta de triar, sempre trien contra Catalunya. La manca d'inversions o la poca execució pressupostària en són un exemple. Necessitem fer-nos respectar.

En quart lloc, la feblesa i incapacitat del Govern per donar resposta a les demandes i necessitats de la societat catalana. Allà tenim un Govern que sempre ens va a la contra, i aquí és absolutament imprescindible un Govern que ho faci bé. Necessitem lideratge i bon govern, i això només depèn de nosaltres.

En cinquè lloc, la repressió d'un Estat demofòbic, amb milers de persones afectades, i empreses amenaçades. Totes elles víctimes d'un sistema que defensa abans la unitat d'Espanya que no pas la democrà-

cia. Malgrat tot, nosaltres hem persistit.

I en sisè i darrer lloc, anar amb el cap cot. Aquests darrers anys s'han caracteritzat massa vegades pel pessimisme i l'autoflagel·lació que ens hem inflingit com a país. Hem tingut esperit de derrota quan en realitat vam aconseguir una victòria.

Tots aquests factors, per separat, impacten de ple en el progrés, el benestar i la qualitat de vida de qualsevol país. I tots ells sumats posen en perill el nostre futur com a nació, i el futur de les properes generacions. És per tot això que som davant d'unes eleccions molt importants.

Cal evitar el risc de deixar de ser la nació moderna i econòmicament puixant que hem estat fins ara. Per això cal que Catalunya disposi de les eines polítiques i econòmiques per a poder fer front a la gravetat de la situació que se'ns presenta en àmbits fonamentals de l'economia, l'educació, la llengua, les infraestructures o la immigració. La dependència ens aboca a tocar fons, o de a ser a prop d'un punt de no retorn, i la sensació de paràlisi s'estén al conjunt de la població catalana, que veu amb gran preocupació la incapacitat per a revertir la situació de les propostes formulades des dels

qui gestionen el dia a dia de l'autonomia. Això provoca desànim i desmobilització; la desesperança o la resignació amenacen el dinamisme i la creativitat, i correm el risc que la nació se'ns escoli d'entre les mans. Cal recuperar el bon govern i l'esperança en un futur de llibertat i capacitat de decidir.

Cal reaccionar, per tant. Cal un nou impuls, un nou començament. Hem de refundar moltes coses per a evitar que entrem en un període de resignació i de conformisme que adormi el nervi de la nació. Tenim l'obligació de posar-nos dempeus per plantar cara a tots els obstacles que amenacen el nostre futur i el dels nostres fills i filles. Cal recuperar la iniciativa i el lideratge per combatre la desesperança i el desencís que les discriminacions estatals i el mal govern a Catalunya han provocat.

Si volem fer el salt nacional que necessitem, si volem culminar amb èxit el procés d'independència iniciat entre tots l'1-O de 2017, hem d'aixecar la nació, hem d'enfortir-la. I ho hem de fer aquesta legislatura. Per això ens caldrà una majoria parlamentària clara i un govern fort que tingui el lideratge i la determinació per impulsar les reformes que reclama el país i per plantar-se

davant de Madrid per a defensar els interessos de tots els catalans. Recuperem la iniciativa, sense renunciar a res, ni al bon govern de l'autonomia ni a la independència. Fem-ho sense defallir, sense por. Fem-ho junts i alhora.

UN NOU IMPULS ECONÒMIC.

L'economia catalana necessita reiniciar-se. Fa anys que patim una situació absolutament insostenible provocada per un Estat hostil que ens asfixia econòmicament i ens perjudica, any rere any, el progrés econòmic i social dels catalans. La nostra economia no pot suportar més aquesta situació i ens cal revertir-la. Cada any perdem competitivitat a causa de tenir la nostra economia subordinada als interessos de l'estat espanyol i, en particular, d'un complex polític, econòmic i mediàtic que ha convertit Madrid en el forat negre que absorbeix tot recurs i energia de l'estat per al seu benefici.

Cada any més de 22.000 milions d'euros que paguem els catalans se'n van a Madrid i no tornen. I això també és el mateix que dir que cada any un ciutadà de Catalunya podria tenir 2.750 euros més. El dèficit fiscal que patim anualment frena la nostra economia i el nostre benestar. El cost d'oportunitat que hem de suportar és elevadíssim i no podem continuar així. Renunciar cada any a aquests recursos suposa no poder doblar el pressupost de sanitat, educació i benestar social. És un

cost que no podem continuar assumint. Els recursos que generen les empreses i els ciutadans de Catalunya s'han de quedar aquí i s'han de gestionar aquí. És un espoli insostenible, que cal corregir en aquesta legislatura sense demora.

En aquest sentit, és imprescindible establir mecanismes de negociació bilateral entre Catalunya i l'Estat per a corregir el finançament i la fiscalitat hostils amb Catalunya, amb garantia del compliment dels acords per part d'un mecanisme de verificació internacional, tal com es va signar a l'acord de Brussel·les. Només recuperant aquests recursos podem garantir el progrés social i econòmic de Catalunya.

Alhora, recuperar aquests recursos també ens permetrà reduir la injusta pressió fiscal que hem de suportar els catalans per culpa dels incompliments de l'Estat, i reformular la cistella d'impostos que tenallen l'economia de les famílies i de les empreses. Aquests recursos, que són negats als catalans, no s'utilitzen precisament per nobles objectius com podrien ser la solidaritat interterritorial sinó que s'utilitzen per enfortir i potenciar artificialment la competitivitat de Madrid.

És urgent posar fi a aquesta injustícia, i el govern de Catalunya ha de liderar una confrontació intel·ligent a l'Estat per arrossegar-lo a una solució justa pels catalans.

Hem de revertir la tendència. L'increment del cost de vida o l'atur i la precarietat laboral són dos problemes que hem de solucionar i de manera urgent. Avui tenir una feina no és sinònim de poder viure bé, ans el contrari. Hem de millorar en qualitat de llocs de treball i sous. I per fer-ho és imprescindible millorar la connexió entre l'oferta i la demanda d'ocupació, treballar el desenvolupament dels perfils professionals i competències claus del futur, modernitzar el Servei d'Ocupació amb nova tecnologia i més recursos, i oferir una formació personalitzada.

Però també ens hem de preparar per als grans reptes de futur com són la crisi climàtica o la digitalització de la societat. Els pròxims anys ens enfrontem a aquests desafiaments que transformaran la nostra societat i que requereixen tenir un model econòmic i liderar-lo. Les nostres polítiques han de donar resposta aquestes qüestions de manera clara.

Hem de ser capaços d'afrontar el repte de la crisi climàtica sense caure en el parany del decreixement i això només ho podrem fer tenint un debat seriós sobre aquesta emergència i utilitzant la tecnologia per millorar els processos productius i industrials. No hem de tenir por de la tecnologia, però l'hem d'aplicar bé. Hem de liderar les polítiques digitals des d'una vessant humanística i social.

Per a impulsar l'economia cap a una nou horitzó tenim un element imprescindible, el capital humà. La nostra economia és rica en capital humà, hem d'aprofitar aquest avantatge comparatiu. El talent, el dinamisme i l'esforç de la nostra gent és l'únic recurs natural abundant a Catalunya i l'hem de continuar desenvolupant generant oportunitats de formació i treball per a tothom. Hem de fer una aposta clara per a reorientar la nostra economia cap a un model de progrés econòmic i social basat en l'economia del coneixement, en les activitats amb major valor afegit i en la creació i gestió del talent dels nostres emprenedors.

De manera desacomplexada i ambiciosa, Catalunya ha de promoure la seva indústria d'alt valor afegit, internacionalitzar en

major grau la seva economia i situar-se a l'avantguarda dels països més dinàmics en l'actual transformació digital. Les polítiques de digitalització s'han de desplegar de manera estratègica i aprofitant la sinergies creades per la col·laboració públicoprivada.

El Govern de Catalunya ha de liderar les polítiques econòmiques necessàries per a impulsar un nou model econòmic basat en el talent, la innovació i la digitalització. Ens cal una transformació econòmica que permeti a la nostra economia afrontar els reptes globals com la crisi climàtica o la digitalització en condicions competitives. Hem de desplegar polítiques que apostin per treure el màxim profit de la capacitat emprenedora i atreure el talent que doni a la nostra economia la fortalesa per generar els llocs de treball per a les futures generacions. Uns llocs de treball de qualitat i amb millors sous. Per fer-ho ens cal introduir reformes en el sistema educatiu, especialment en l'àmbit de la Formació Professional i l'ensenyament universitari, amb l'objectiu d'apropar els joves al mercat laboral català, fet que permetrà millorar les seves perspectives i alhora augmentar la competitivitat de les empreses.

2

EL REpte DEMOGRÀFIC: CONSTRUIR UN PAÍS PER A TOTA LA VIDA I TOTES LES VIDES.

La societat catalana ha canviat en les últimes dècades, i una de les principals raons d'aquest canvi és el demogràfic. En pocs anys, la població de Catalunya ha crescut de manera important, però no pas a causa d'un augment de la natalitat, sinó sobretot per les diferents onades migratòries de persones atretes per les oportunitats laborals i personals que ofereix el nostre país. Alhora, la població de Catalunya també ha experimentat un procés d'envelliment notable, amb un pes important de les persones majors de seixanta-cinc anys. Vivim més anys i amb més qualitat de vida, i això genera noves necessitats de futur. Dels 6 milions hem passat a ser-ne 8. Aquest canvi, sumat als incompliments sistemàtics amb Catalunya per part de l'Estat, ha tingut un impacte en les infraestructures i serveis del país, que no disposen dels mitjans necessaris per poder fer front com cal al repte que això representa.

Els ciutadans i ciutadanes de Catalunya n'han sigut els principals perjudicats, començant per la gent gran. La falta de recursos i competències a la que ens sotmet l'Estat ens han abocat a una situació on la nostra Administració és incapaç d'oferir ajudes a persones amb dependència quan aquestes les necessiten. El jovent tampoc ho ha tingut fàcil, en els darrers anys hem presenciat com molts joves catalans han hagut de marxar o desenvolupar la seva activitat professional en feines per les quals estan sobrequalificats, atesa la manca d'oportunitats i les dificultats en l'accés a l'habitatge. A dia d'avui accedir a un habitatge és missió impossible per a molts d'aquests joves; ni de lloguer i encara menys de compra. A Catalunya falten milers d'habitatges cada any, sense els quals no podem oferir als nostres joves un futur i una estabilitat com la que tenen en la majoria dels països avançats d'Europa.

Pel que fa al nostre sistema de salut, estroba sotmès a un enorme estrès, tensionat per una demanda creixent i ofegat per la manca de recursos econòmics que no arriben per a cobrir les necessitats sanitàries dels nostres ciutadans.

Davant d'aquest panorama l'Estat, una vegada més, ha abordat tots aquests reptes desentenenent-se'n, sotsobrant entre la inoperància i la negligència. De seguir en aquesta línia, d'aquí a uns anys el nostre sistema de drets i serveis socials no podrà atendre la demanda creixent de les necessitats dels catalans i les catalanes.

I això és un llast per assolir el gran objectiu: construir un país per a tota la vida, que doni resposta i servei a totes les etapes vitals, des de que naixem, creixem, estudiem, ens emancipem, treballem, formem una família, ens fem grans i ens jubilem; i també un país per a totes les vides, absolutament inclusiu, sense discriminacions, per viure en llibertat i seguretat.

Per assolir-ho ens cal un nou impuls, un govern fort que tingui el lideratge i la determinació per a fer front a aquesta situació, per a construir la Catalunya que mereixen els seus ciutadans, una Catalunya amb vocació i mentalitat d'Estat, que no s'arrosni davant els reptes. Una Catalunya capaç de dissenyar polítiques migratòries que responguin als veritables interessos i necessitats econòmiques i demogràfiques del país i que, al mateix temps, sigui capaç d'atendre els drets dels propis immigrants.

Una Catalunya que tingui cura de la gent gran i que disposi dels recursos necessaris per a poder acompanyar a les persones amb dependència. Una Catalunya on els nostres joves, més enllà de poder-se emancipar i trobar feina, puguin viure plenament allà on triïn. Una Catalunya amb un sistema de salut fort, que disposi de suficients professionals, amb unes condicions laborals dignes i alineades amb allò que se'ls demana. Una Catalunya on dones i homes gaudim d'iguals salaris i oportunitats.

Necessitem repensar i actualitzar el nostre model d'estat del benestar. Catalunya genera suficients recursos per gaudir d'un estat del benestar com els països més desenvolupats d'Europa, però l'extracció fiscal a la que està sotmesa per part de l'Estat espanyol ens ho impedeix.

I aquesta és la millor mostra que no podem deixar en mans de l'Estat espanyol la gestió del repte demogràfic, un repte clau en l'esdevenir de la nostra nació i de la capacitat de les nostres institucions per a donar resposta a les necessitats dels catalans, per a garantir-ne el seu desenvolupament en tota la seva potencialitat, per tal de que tots i cadascun d'ells puguin assolir els

objectius vitals que s'hi hagin marcat. Ens hi juguem el futur del nostre país.

I no hi ha estat del benestar sense seguretat. Un dels objectius prioritaris de qualsevol governant és el de mantenir la seguretat nacional, de la ciutadania, entenent la seguretat com una política social de primer ordre, perquè sense seguretat no es pot desenvolupar cap model de país ni de vida, sense seguretat no hi ha comerç, no hi ha convivència, sense seguretat no hi ha persones lliures. Les polítiques de seguretat són i seran una prioritat màxima. A Catalunya tenim una estructura d'estat, és la nostra policia, els nostres cossos de seguretat i emergències, una estructura que cal ampliar i dotar de les inversions necessàries en recursos, material i formació. Una estructura que demostra cada dia el seu potencial i que ha de tenir el Govern i totes les institucions del país, al costat.

3

LLENGUA, CULTURA I NACIÓ: TENIM DRET A VIURE PLENA- MENT EN CATALÀ.

El català és el nostre gran fet diferencial com a nació, sense ell no ens podem entendre com a nació i com a poble. És la llengua dels nostres pares, la llengua que ells van protegir, la llengua que ells ens van llegir i que al seu torn els nostres avis els hi van llegir a ells. Una llengua que com a poble hem preservat durant segles de persecució i menysteniment dels estats que ens han governat.

Històricament, i també en l'actualitat, ha estat una llengua que des de l'estat espanyol i el francès s'ha minoritzat i s'ha intentat fer desaparèixer. Els catalans i les catalanes hem aconseguit, però, mantenir la llengua viva. És cert que avui pateix unes amenaces molt reals, que ens fan estar molt alerta i ser conscients de la feblesa en la que ara està la nostra llengua. La defensarem amb tots els mitjans, i no la faran desaparèixer, però ho haurem de batallar, especialment des de les institucions i només ho podrem aconseguir entre tots, doncs vivim en una situació d'emergència lingüística.

Perquè es detecten símptomes greus, es detecta una reculada en el seu ús social, especialment entre els més joves, i aquesta és una de les alarmes més greus que no han estat ateses en aquests darrers anys. Per això hem de posar al centre de totes les polítiques la recuperació de l'ús social de la nostra llengua, des de l'ensenyament als mitjans públics, la creació audiovisual i l'acollida de nous nadius. Aquesta ha de ser la legislatura del català.

Així com ha de ser la legislatura de la redefinició del model d'immersió lingüística, que és l'únic model que garanteix la cohesió social del país, però que és un model que cal actualitzar, cal fer-lo efectiu, cal controlar-ne l'aplicació. És un model pel qual apostem però que cal implementar de veritat.

Entre altres coses també ens hem de dedicar a facilitar l'aprenentatge del català en l'entorn laboral a través de mecanismes de cooperació entre la Generalitat i l'empresa privada per a la formació lingüística en temps de treball mentre que en l'àmbit de l'administració hem d'introduir clàusules lingüístiques en la contractació pública i en els projectes on col·labori la Generalitat, així com hem

de ser exemple i hem de ser proactius en la defensa dels drets lingüístics de tothom.

També impulsarem accions per garantir en català en l'entorn digital. El consum audiovisual dels adolescents i dels infants ha canviat i ara consumeixen continguts en línia, és per això que si volem fomentar l'ús del català entre els nostres joves hem de garantir continguts en la nostra llengua. Per això reforçarem la presència de continguts en català a les plataformes per garantir els drets dels ciutadans catalanoparlants. També continuarem potenciant el projecte Aina per facilitar l'entrada del català al món de la intel·ligència artificial.

I també ens reafirmem en un altre tema que és cabdal i que és un marc que certs partits amb visió espanyola ens volen vendre, i és el de la nostra capitalitat cultural: perquè la nostra capital cultural no és Madrid, la nostra capital cultural és Barcelona, i la nostra mirada cultural, ara, i històricament, està oberta a Europa i al món, el nostre diàleg cultural és amb les grans capitals del món, amb París, amb Londres, amb Berlín, amb Venècia, amb Buenos Aires, amb centenars d'elles, sense haver de passar abans per la capital d'Espanya. Hem de defugir del provincianisme que ens lliga

a una cocapitalitat cultural amb Madrid. Som una nació oberta i en diàleg cultural permanent amb Europa i el món, com ho hem sigut sempre i sempre ho serem.

De la mateixa manera creiem en la nostra posició com a pal de paller de la catalanitat, dels països de parla catalana, però també en relació amb l'arc Mediterrani, amb Occitània i la Septimània, la nostra relació amb Itàlia, i el paper important que la ciutat de Barcelona juga com a clau de volta i capital en aquest sector del Mediterrani. És amb el nostre entorn geogràfic que encara ens fem més forts.

Perquè som una nació forta, i un dels símptomes és que som una nació amb un teixit cultural molt potent, i molt potent en tots els àmbits, i hem de treballar per a engrandir encara més aquest teixit, per fer-lo més ampli. Hi hem de col·laborar, internacionalitzar-lo, que no sigui un teixit en precari com molts cops passa. Aquest teixit cultural és el que al llarg dels segles ha sapigut mantenir la nació i la llengua en peu, i això és una cosa de la que com a societat i com a Govern hem de ser conscients, que tenir un teixit cultural fort, divers, actiu, internacional, en col·laboració amb l'administració és un fet que com a

nació ens enforteix i ens fa a la vegada més lliures.

REFUNDAR L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA DE CATALUNYA.

Hem de començar per la base. Hem d'acabar amb la burocràcia estèril, improductiva i inhibidora de l'activitat econòmica. Sense una administració moderna i àgil, no podem continuar els camins que ens hem proposat. No podem deixar passar més temps per emprendre les reformes profundes que requereix el nostre sistema administratiu, i hem de redefinir els rols. L'administració pública d'aquest país compta amb grans professionals que mereixen tenir més autonomia i proximitat perquè no hagin de treballar tenallats per la teranyina de normes i procediments absurds. I hem d'aconseguir que aquests servidors públics esdevinguin facilitadors dels projectes personals i professionals dels nostres conciutadans. Hem de fer-ho fàcil. Que la gestió amb qualsevol ens públic de Catalunya no suposi un malson de tràmits i laberints burocràtics que dificulti la interacció dels catalans i catalanes amb aquest sistema administratiu.

Ja són massa anys que els nostres conciutadans, entitats sense ànim de

lucre i petites empreses estan gravades amb l'Impost del temps. Un càstig burocràtic que fa dedicar hores a tractar amb l'administració, que minva la seva competitivitat i impossibilita la dedicació del seu temps a aspectes importants pel seu dia a dia i per la seva activitat econòmica i social.

I aquesta realitat l'hem de capgirar. No ens hi podem adormir perquè cada dia perdem oportunitats. Hem de passar de l'administració que diu «d'entrada, no» a l'administració que digui «d'entrada, sí». Hem de passar d'una Administració que desconfia a una administració que acompanya. D'una Administració que impossibilita i dificulta a una Administració que ho posa fàcil. Volem una Administració que sigui una aliada de la ciutadania i no un fre.

I, per assolir-ho, és urgent protegir els nostres servidors públics de la pulsio repressora de l'Estat i d'aquells partits que els volen fer servir per al combat polític. En aquest sentit, serà precís, en primer lloc, reclamar i obtenir les competències de convocatòria de places, formació i selecció de funcionaris públics tant de l'administració local com de la Generalitat

4

així com transformar el sistema de formació i selecció de servidors públics i orientarlo a reduir radicalment la burocràcia en l'àmbit social, empresarial i de relació amb la ciutadania sota els principis de simplificació normativa, finestreta única real, silenci administratiu positiu, declaracions responsables, digitalització efectiva, entre d'altres.

La digitalització que havia d'esdevenir una eina que facilités el tracte i el contacte amb l'Administració Pública no ho està fent. El que havia de servir per reduir la paperassa, sovint implica fer massa clics i més procediments que a vegades fan enyorar el temps en que les relacions amb l'administració eren presencials i en paper. A aquest desplegament de la digitalització no s'ha fet bé: hi hem deixat massa gent enrere. Hem creat una bretxa digital en una part de la població que se sent desatesa i desorientada per una mala adaptació de la tecnologia i dels procediments telemàtics.

Per tant, és urgent replantejar i actuar de manera decidida per a assolir una Administració Pública que esdevingui un agent facilitador, que acompanyi el ciutadà, que no castigui amb burocràcia a la ciutadania, les entitats i les empreses

i que tracti amb mà estesa, confiança i proximitat els seus usuaris. Un sistema administratiu que cregui en el potencial dels seus ciutadans i de la seva societat civil, que els ajudi a avançar i els acompanyi en els seus projectes, objectius i necessitats.

5

COHESIÓ TERRITORIAL: UN PAÍS ON VIURE I PER VIURE'L.

Qualsevol ciutadà de Catalunya, visqui on visqui, ha de poder gaudir de les mateixes oportunitats. Perquè no hi pot haver cohesió social sense cohesió territorial. Cada poble, cada ciutat, cada territori importa. No hi ha solucions globals sense solucions locals.

Durant anys aquest equilibri entre uns i altres territoris s'ha basat en millorar les comunicacions viàries amb cada municipi. Després la prioritat va ser construir zones industrials on instal·lar empreses que abandonaven la pressió de les ciutats. I a continuació es van construir serveis sanitaris -a Catalunya tenim un hospital de referència a cada comarca -, equipaments esportius, escolars i culturals.

Avui, a les portes del primer quart del segle XXI, la cohesió territorial implica quatre grans reptes:

- ▶ Gestionar les infraestructures i el territori amb visió de país. I per fer-ho reclamarem el traspàs de totes les infraestructures, viàries i ferroviàries, ports i aeroports,

i xarxes de distribució elèctrica d'alta tensió per a millorar-les i garantir-ne el manteniment. Les infraestructures són les venes de la nostra societat i de la nostra economia, i són una condició bàsica per a la nostra sobirania. Mentre les infraestructures siguin de titularitat i gestió estatals, mentre no en tinguem la capacitat de decisió i planificació mai no oferiran el servei que Catalunya necessita, com hem pogut comprovar, dolorosament i lamentablement, de molts anys ençà. És imprescindible i urgent, doncs, controlar les infraestructures i les inversions que requereixen per a poder garantir la competitivitat de la nostra economia, l'equilibri territorial i el benestar social.

- ▶ La defensa del nostre sector agroalimentari. És el primer sector de la indústria catalana en facturació i generació de llocs de treball, i dels nostres pagesos i ramaders que en són la base. Tanmateix, no senten l'administració pública com el seu aliat sinó exactament el contrari. No ens ho podem permetre. Ens perillan moltes coses. Cal tenir en

compte que, per una banda, són la garantia de la sobirania alimentària de Catalunya i, per l'altra, una peça indispensable de la cohesió territorial i de la protecció del nostre paisatge rural i de muntanya. Estimar i respectar la terra i els qui la treballen és un acte de justícia i d'intel·ligència col·lectiva. Les sequeres sovintejades ens demostren que cal fer polítiques de prevenció per no fer recaure en els productors els problemes que ha de resoldre l'administració.

- ▶ L'accés a internet d'alta velocitat. Un aspecte fonamental del futur del treball és la mobilitat. Una mobilitat que ens porta a treballar en qualsevol moment, en qualsevol lloc, i amb qualsevol dispositiu. Des de la capital, Barcelona, fins el poble més petit, hem de ser capaços d'assegurar la connexió a internet d'alta velocitat, absolutament indispensable per a la formació, pel treball i pel lleure, i per tant indispensable per a retenir o atraure població, i evitar així el despoblament.

- ▶ El suport als petits municipis. Molts municipis del país necessiten el suport del Govern de la Generalitat per garantir els millors serveis a la seva població. Un suport que pot tenir moltes formes, com és l'assessorament a l'estructura municipal, el finançament i execució d'inversions, o la prestació de serveis, i que en tot cas requereix l'adequat finançament del món local.

En tots aquests àmbits s'han encès molts llums d'alarma que ni l'Estat espanyol té la voluntat d'apagar, ni el Govern català ha demostrat tenir la capacitat per fer.

I ens cal reaccionar. Sabem que tenim eines i capacitats limitades, però les hem d'exercir amb la màxima ambició, mentre assolim la millor eina que tenim per donar-hi resposta, i que són les eines d'un estat. La independència no és un objectiu sinó que és l'eina que fa possible tenir el millor país, de progrés, benestar i qualitat de vida.

Per això, treballarem per a reunificar l'estratègia independentista, que permeti culminar amb èxit el procés iniciat col·lectivament l'octubre de 2017.

La repressió ha tingut efectes negatius que hem de superar. La divisió interna, la des-

mobilització i la desconfiança han estat els principals aliats dels nostres adversaris. Superar-ho és essencial per a poder guanyar. Quan hem anat units, quan hem tingut esperança i ens hem mobilitzat, hem guanyat. Hem demostrat, alhora, una capacitat de resiliència i de resistència molts grans, que hem de posar al servei de la represa. Malgrat els desencerts i la repressió, el suport social a la independència és sòlid i transversal. Al mateix temps, l'Estat espanyol ha estat incapaç de formular una alternativa atractiva i eficaç que pugui convèncer la majoria dels catalans; al contrari, en aquests anys ha accentuat els incompliments amb Catalunya i ha multiplicat els esforços per enfortir el poder de Madrid. És el moment de recuperar la conversa entre tots els actors de l'independentisme, fer sentir la nostra veu amb la màxima potència i preparar-nos per a tots els escenaris. Els aprenentatges acumulats al llarg dels sis anys i mig, l'anàlisi de les nostres febleses i fortaleses així com les dels nostres adversaris, ens fan més forts i més preparats que mai. No podem perdre l'oportunitat de recosir i impulsar la fase culminant del procés d'independència, i per això cal crear les condicions necessàries per a revitalitzar la unitat cívica.